

Landet. Naar man nu ser hen til Byerne, ja saa fortæller Hr. Tauber, støttende sig til andre Meddelelser — thi det synes ikke, at han veed Noget selv fra første Haand —, for det første, at ifølge Glarmester Behrens Udsagn, have flere af Tisserne for ham beklaget sig over, at de ikke turde undlade at stemme for Dahl for ikke at lide Næringstab eller anden Forsøgelse. Jeg er temmelig overbevist om, at enhver af os har haft Leilighed til at erfare dette, at efter Valget er der er hel Del godmodige Menneſter kommet og have fortalt En, at de i og for sig gjerne vilde have stemt paa ham, men at de ikke have turdet eller deslige. Det er i det Mindste arriveret mig, og jeg betvivler ikke, at det er hendet flere, men jeg tilltaar, at det kunde ikke falde mig ind at reise Indsigelser mod Valget, fordi Nogen i Godmodighed have fortalt mig Sigt. Af positive Data er der det som er meddelt ham, Hr. Tauber, at en Arbejdsformand skulde have sagt til en af sine Arbejdere, at hvis han ikke vilde stemme paa Dahl, mistede han sit Arbejde. Der er fremdeles det, at nogle Fabrikanter have sagt noget lignende til forskjellige Personer. Der er særlig et Særstøberfirma, hvor 6 Arbejdere, som tidligere have stemt paa Hr. Tauber, bleve kaldte op og fik en Tilkjendegivelse af, at de vilde blive viste bort, hvis de ikke stemte paa Dahl. Paa den Maade anføres det, at 1+7+1, altsaa ialt 9 Arbejdere ere blivne truede med at miste deres Arbejde, dersom de ikke stemte paa Dahl. — Gaar vi ud paa Landet, saa foreligger der en nysigtig Opgivelse af en hel Del Herregaarde, hvorfra Hr. Tauber har hørt paa anden eller tredje Haand at snart Godseieren, snart Forvalteren skal have sendt Bud, eller selv have sagt til en eller flere Personer, at de skulde hilse fra Hersekabet, om de vilde tage op til Slagelse og stemme paa Dahl, eller at man ønskede eller anmodede dem om at stemme, eller at de gjorde Husbond imod, dersom de ikke stemte paa den eller den Maade. Dette anses, som sagt, for at være utilbørlig Indvirkning og til Bevis for, at disse, snart som Ønster, snart som Annodninger, snart som Hilsener, snart som udtrykkelige Paalæg fremkomne Udtalelser, i deres Væsen have været Trusler — og det maatte de vel ogsaa være, for at de i det Hele skulde have nogen Betydning — anføres der forskellige Tilfælde, ialt naar man tæller dem sammen 37, hvor Personer paa en eller anden Maade skulde have forstaaet Paalæget saaledes, at de vilde udsætte sig for Ubehageligheder, — stundom er det sagt, hvori disse bestod, stundom ikke — hvis de stemte paa Hr. Tauber og ikke paa Hr. Dahl. Under disse 37 Tilfælde har jeg ogsaa medtaget dem, hvor Vidnesbyrdet om den Uvang, som de Paagjældende skulde have høret undergionne efter Hr. Taubers Sigende fra anden og tredje Haand, er fremkommet dergjennem, at de Paagjældende have med grædende

Taarer afgivet deres Stemmer for Hr. Dahl i Stedet for Hr. Tauber. Der er, som sagt, kommet frem, i Byerne 9, paa Landet 37 saadanne Tilfælde, og selv om man maatte mene, at disse Stemmer kunde kasseres, fordi de Paagjældende havde faaet den Slags Annodninger eller Trusler fra andre Private, vil man saare langt fra naa op til et Tal, som kunde have Indflydelse paa Valgets Godkjendelse, og alene derom dreier Spørgsmaalet sig jo. Hvis man nu vil sige, at der altsaa foreligger Vidnesbyrd om, at der har fundet forskellige Utilbørligheder Sted, selv om der ikke netop er oplyst henvend 300 Tilfælde, saa dog 30—40, hvori Bedkommende have været udfatte for Trusler og at der kan være Grund til at antage, at der er endnu flere Tilfælde, saa at det kunde forzjene Undersøgelse, vil jeg dertil bemærke, at det ligelædes fra gammel Tid har været en Regel her i Folkethinget, at forinden man bestemte sig til at udstyde Godkjendelsen af et Valg, burde der foreligge tilveiebragte Oplysninger, som kunne bibringe Thinget den foreløbige Overbevisning, at man her ikke havde et løst og vagt Aktstykke at holde sig til, men virkelig bestemte Data, og man har derfor fordret at Bedkommende skulde have ladet sig det være magtpaaliggende at belægge sine Anker med oplysende Dokumenter, i det Hele med Oplysninger, forinden han præsenterer sin Klage for Folkethinget og forlanger af dette, at det i Senhold til dette hans Aktstykke skulde kunne tage Bestemmelse om indtil videre at lade en Plads i sin Midte være ubesat. Derfor har man fordret, at Bedkommende skulde indgive sin Klage i Tide, saaledes at der, dels ved Indenrigsministeriets Foranstaltning, dels paa anden Maade kunde tilveiebringes Forhør og Oplysning. Men hvorledes er det nu gaaet hermed i dette Tilfælde? Dette Aktstykke paa 24 Folio-sider er indkommet Afstener, før Folkethinget traadte sammen umiddelbart til Folkething, uden at der gennem Ministeriet eller paa anden Maade er tilveiebragt det allermindste Datum til Bestyrkelse af hele denne Bunte af Fortællinger, som ere indeholdte i dette Aktstykke. Under disse Omstændigheder er det, at Flertallet af Iste Afdeling har ment, at vel kunde det være i sin Orden at Udvalget for Valgbrevets Prøvelse skænker hele denne Sag en nærmere Overveelse, men ikke at man derfor udsætter at godkjende et Valg, der har fundet Sted med henvend 300 Stemmers Overtaal.

Sagsbro: Som det erede Thing vil have hørt, har der i Afdelingen været et Mindretal, som ikke har kunnet deltage i den Indstilling, den sidste erede Taler (Klein) førte Ordet for. Stemmerne i Afdelingen stode med 11 for og 9 imod Indstillingen; 6 Medlemmer vare fraværende, og det er jo muligt, at hvis de havde været til Stede, kunde Forholdet være blevet et andet, saa